

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/57/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200144
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8016200144.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a Marty Molnárovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu) Ing. H. T., bytom v L., L. X, právne zastúpeného Mgr. Marekom Tauberom, advokátom, Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves, proti žalovanému Mesto Kežmarok, Hlavné námestie 1, Kežmarok, v konaní o preskúmanie zákonnosti žalovaného zo dňa 17. decembra 2015 č. 6341/2015 v spojení s rozhodnutím Mesta Kežmarok zo dňa 03. novembra 2015 číslo: 0003321, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/7/2016-49 zo dňa 27. januára 2017 jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/7/2016-49 zo dňa 27. januára 2017 zamietla.

Účastníkom náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 17.12.2015 č. 6341/2015, ktorým žalovaný podľa § 71 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Mesta Kežmarok č. 0003321 zo dňa 03.11.2015, ktorým podľa § 81 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. bol vyrubený miestny poplatok za komunálny odpad za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 v sume 40,55€.

2. Krajský súd posúdil dôvodnosť žaloby s dôrazom na skutočnosť, či výzva na zaplatenie nedoplatku bola spôsobilá zasiahnuť resp. zasiahla do subjektívnych práv žalobcu (§ 177 ods. 1 SSP). Zdôraznil, že výzva je len úkon, ktorým sa rozhodnutie realizuje, ale v tomto konaní sa už zákonnosť rozhodnutia vo veci samej neposudzovala. V čase rozhodovania o námietke boli splnené zákonné podmienky pre vydanie výzvy, pričom žalobca v žalobe, ani na pojednávaní konanom dňa 27.01.2017 neuviedol, ako táto výzva zasiahla do subjektívnych práv žalobcu, pričom zrušením tejto výzvy by nedošlo k žiadnej zmene čo sa týkalo práv a povinností žalobcu, žalobu preto podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že v predmetnom prípade sa u žalobcu jedná o zavedený množstvový zber komunálneho odpadu a nie opačne, ako to tvrdí žalovaný a krajský súd. Dôkazom toho je skutočnosť, že žalobca má zavedený množstvový zber komunálneho odpadu od samotného začiatku zavedenia zberu komunálneho odpadu v Meste Kežmarok a to od roku 2001, kedy žalobca predložil aj potvrdenie o zakúpení nádoby o obsahu 120 litrov. Je len logické, že keď občan-fyzická osoba žijúci v rodinnom dome zbiera komunálny odpad do nádoby s presne stanoveným obsahom, že v jeho prípade sa jedná o merateľné množstvo vyprodukovaného odpadu a teda o množstvový zber. V nadväznosti na vyššie uvedené poukázal na § 78 ods. 1 písm. a) zákona 582/2004 Z.z., ktorý za množstvový zber sa označuje zber komunálneho v litroch a tým je aj zber do nádoby so známym obsahom v litroch, v prípade žalobcu do plastovej nádoby o obsahu 120 litrov. Nakoľko žalobca spĺňal podmienky množstvového zberu komunálneho odpadu podľa vyššie citovaného zákona, krajský súd nesprávne právne vec posúdil a nesprávne aplikoval ustanovenia zákona č. 582/2004 Z.z.. Správny orgán môže konať a rozhodovať len v medziach zákona a zákony nižšej právnej sily nemôžu byť v rozpore so zákonmi vyššie právnej sily. S poukazom na túto zásadu je nesprávne, ak súd poukazuje na Všeobecne záväzné nariadenie Mesta Kežmarok č. 3/2012, ktoré údajne nezaviedlo množstvový zber pre fyzické osoby nepodnikateľov bývajúce v rodinných domoch. Zákon vyššie právnej sily, a to č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach. Žalobca navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 03.05.2017 ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny. Tým, že v meste Kežmarok nie je pre občanov zavedený množstvový zber, mesto zabezpečí odvoz a následnú likvidáciu všetkého komunálneho odpadu, ktorý sa v domácnosti poplatníka vyprodukuje. Mestu počas konania bolo dňa 14.12.2015 doručené rozhodnutie žalovaného, v ktorom skonštatoval, že správca dane postupoval pri vyrubení poplatku za komunálne odpady v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, a námietky poplatníka považoval za neopodstatnené. Napriek predčasnemu vydaniu výzvy na zaplatenie poplatku v časti týkajúcej sa poplatku za rok 2015 nedošlo k žiadnemu zásahu do subjektívnych práv a povinností poplatníka, a preto predčasné vydanie výzvy nemohlo mať dopad na rozhodovanie o merite veci pred krajským súdom.

Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 77 ods. 2 písm. a) zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov, ak ďalej nie je ustanovené inak, poplatok platí poplatník, ktorým je fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo ktorá je na území obce oprávnená užívať alebo užíva byt, nebytový priestor, pozemnú stavbu alebo jej časť, alebo objekt, ktorý nie je stavbou, alebo záhradu, vinicu, ovocný sad, trvalý trávny porast na iný účel ako na podnikanie, pozemok v zastavanom území obce okrem lesného pozemku a pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha.

Podľa § 78 ods. 1 zákona 582/2004 Z.z. sadzba poplatku je

a) najmenej 0,0033 eura a najviac 0,0531 eura za jeden liter alebo dm³ komunálnych odpadov vrátane drobných stavebných odpadov, ak v obci nebol zavedený množstvový zber drobného stavebného odpadu alebo najmenej 0,0066 eura a najviac 0,1659 eura za jeden kilogram komunálnych odpadov vrátane drobných stavebných odpadov, ak v obci nebol zavedený množstvový zber drobného

stavebného odpadu,

b) najmenej 0,0066 eura a najviac 0,1095 eura za osobu a kalendárny deň.

Podľa § 79 ods. 2 zákona 582/2004 Z.z ak v obci nie je zavedený množstvový zber, obec určí poplatok na zdaňovacie obdobie, ako

a) súčin sadzby poplatku a počtu kalendárnych dní v zdaňovacom období, počas ktorých má alebo bude mať poplatník podľa § 77 ods. 2 písm. a) <. v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo počas ktorých nehnuteľnosť užíva alebo je oprávnený ju užívať, alebo

b) súčin sadzby poplatku, počtu kalendárnych dní v zdaňovacom období a ukazovateľa dennej produkcie komunálnych odpadov, ak ide o poplatníka podľa § 77 ods. 2 písm. b) alebo písm. c) <.

V zmysle čl. 2 VZN č. 3/2012 je v meste Kežmarok zavedený množstvový zber pre právnické osoby a fyzické osoby podnikateľov.

V zmysle čl. 3 VZN č. 3/2012 mesto ustanovuje sadzbu poplatku pre poplatníkov, ktorí nemajú zavedený množstvový zber, na 0,0547 eura za osobu a kalendárny deň.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

6. Kasačný súd sa oboznámil s obsahom spisu a zistil, že spor medzi účastníkmi spočíva v tom, či zber komunálneho odpadu z rodinných domov v Kežmarku možno považovať za množstvový zber, keďže je merateľný a uskutočňuje sa do nádob o objeme 120 litrov.

7. K uvedenému konštatuje, že množstvový zber je právny režim zberu odpadu, ktorý bol určený Všeobecne záväzným nariadením Mesta Kežmarok. Podľa čl. 2 Všeobecne záväzného nariadenia č. 3/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v meste je zavedený množstvový zber pre právnické osoby a fyzické osoby podnikateľov. Všeobecne záväzné nariadenie (VZN) je prameňom práva. V dôsledku právneho režimu určeného Mestom Kežmarok musia správne orgány podľa tohto režimu postupovať.

8. Skutočnosť, že stav zberu odpadu z rodinných domov v Kežmarku do 120 litrov zberných nádob by umožňoval realizáciu i množstvého zberu má iba faktický charakter. Jeho realizácii ako množstvého zberu však bráni platný a účinný právny stav vyplývajúci z VZN č. 3/2012. Nárok na zavedenie množstvého zberu nie je daný zákonom (§ 79 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z.), ale je daný do právomoci mesta a určený mestom vo forme Všeobecne záväzného nariadenia.

9. Kasačný súd sa preto s poukazom na vyššie uvedené závery s napadnutým rozsudkom krajského súdu stotožnil a kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

10. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi nepriznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania, keďže v konaní nebol úspešný.

11. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.